

عنوان مقاله:

بررسی روش وصولی (برات اسنادی) در حقوق بین الملل

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم اجتماعی، علوم تربیتی، روانشناسی و امنیت اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسین رجیبی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

حسن سلیمانی - استادیار، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

خلاصه مقاله:

یک از موضوعات اساسی هر قرارداد بین المللی، بهای قرارداد است که باید در عرض تسلیم کالا یا اریه خدمات به فروشنده کالا یا اریه خدمات به فروشنده کالا یا اریه کننده خدمات به فروشنده کالا یا اریه کننده خدمات پرداخت شود. بهای قرارداد ممکن است در زمان انعقاد قرارداد به صورت مقطوع، آحاد بهاء یا به صورت، هزینه به اضافه سود تعیین شده باشد. در بعضی مواقع تعیین قیمت در زمان انعقاد قرارداد انجام نمی گیرد و این امر به زمان اجرا موکول می شود، مثل بهای گاز در قراردادهای طولانی مدت خرید گاز که در این موارد به جای موافقت بر بهای خاصی، روش و مکانیسمی برای تعیین بهای قرارداد مورد موافقت قرار می گیرد. به منظور پرداخت ثمن کالا چهار روش در در نظام تجاری بین المللی معمول است: 1- روش پرداخت در ابتدا، 2- روش حساب باز، 3- روش وصولی و 4- روش اعتبارات اسنادی، روش اسنادی بر خلاف روش های دیگر دخالت بانک ها بیشتر در نقش دریافت کننده وجه خلاصه می شود در روش های وصولی و اعتبار اسنادی بانک ها بیشتر نقش واسطه را بین خریدار و فروشنده ایفا می کنند تا خطرات عدم پرداخت و یا عدم ارسال کالا کاهش پیدا کند و بین منافع طرفین تعادل ایجاد شود.

کلمات کلیدی:

شیوه های پرداخت، عملیات وصولی، اعتبار اسنادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/672376>

